

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

Засновано у 2001 р.

Випуск 1(28)

Київ
ДП "Видавничий дім "Персонал"
2011

УДК 330-339; 321.7; 159.9
ББК 65.9(4УКР)29-2я43
М58

Редакційна колегія

Подолька А. М., д-р юрид. наук — головний редактор
Головатий М. Ф., д-р політ. наук, проф. — заступник головного редактора
Ігнатченко А. А., канд. техн. наук — відповідальний редактор

Політичні науки

Антонюк О. В., д-р політ. наук, проф., Бабкіна О. В., д-р політ. наук, проф., Бідзюра І. П., д-р політ. наук, Варзар І. М., д-р політ. наук, проф., Головатий М. Ф., д-р політ. наук, проф., Гончаренко О. М., д-р іст. наук, Піляєв І. С., д-р політ. наук, Хижняк І. А., д-р іст. наук, проф., Шуба О. В., д-р політ. наук, проф.

Економічні науки

Захожай В. Б., д-р екон. наук, проф., Дахно І. І., д-р екон. наук, проф., Дмитренко Г. А., д-р екон. наук, проф., Куроченко О. В., д-р екон. наук, проф., Піла В. І., д-р екон. наук, проф., Радзівський О. І., д-р екон. наук, Федоренко В. Г., д-р екон. наук, проф., Шостак Л. Б., д-р екон. наук, проф., Швець В. Я., д-р екон. наук, проф., Баєва О. В., д-р біол. наук, проф.

Психологічні науки

Балл Г. А., д-р психол. наук, проф., Лігоцький А. О., д-р пед. наук, проф., Ложкін Г. В., д-р психол. наук, проф., Приходько Ю. О., д-р психол. наук, проф., Синьов В. М., д-р пед. наук, проф., Чернуха Н. М., д-р пед. наук, проф., Чуприков А. П., д-р мед. наук, проф.

Юридичні науки

Александров Ю. В., канд. юрид. наук, проф., Ануфрієв М. І., д-р юрид. наук, проф., Бородин І. Л., д-р юрид. наук, проф., Бандурка О. О., д-р юрид. наук, проф., Корнієнко М. І., канд. юрид. наук, проф., Курко М. Н., канд. юрид. наук, доц., Марчук В. М., д-р юрид. наук, проф., Подолька А. М., д-р юрид. наук, Юлдашев О. Х., д-р юрид. наук

Рекомендовано до друку Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 1 від 26 січня 2011 р.)

Міжрегіональна Академія управління персоналом.

М58 Наукові праці МАУП / редкол.: А. М. Подолька (голов. ред.) [та ін.]. — К. : МАУП, 2001. — Вип. 1(28). — К. : ДП «Вид. дім «Персонал», 2011. — 212 с.: іл. — Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику наукових праць публікуються статті науковців, які займаються проблемами розвитку економіки, політології, психології і права.

Для науковців, викладачів, студентів, а також усіх, кого цікавить розвиток науки в Україні.

Збірник «Наукові праці МАУП» зареєстровано Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України (свідоцтво від 11.04.02 за № 6048, серія КВ) як наукове видання, в якому висвітлюються результати наукових досліджень в галузях економіки, політології, соціології, психології, права, матеріалів наукових конференцій.

Вищою атестаційною комісією України «Наукові праці МАУП» визнано як фахове видання з політичних наук (за постановою Президії ВАК України № 1-05/4 від 26 травня 2010 р.).

ББК 65.9(4УКР)29-2я43+67.9(4УКР)я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2011
© ДП «Видавничий дім «Персонал», 2011

ЗМІСТ

ПОЛІТИЧНІ НАУКИ

Шайгородський Ю. Ж.

Міф як інтегрована форма політичної свідомості..... 5

Дікарев О. І., Луцишин З. О.

Інституалізація дипломатії в гео економічному та енергетичному вимірі Євразії..... 9

Гольцов А. Г.

Геостратегія держав світу: основні рівні і типи 21

Дікарев О. І., Хоанг Динь Чай

Дипломатії Ірану в маркетингових стратегіях 27

Медвідь Ф. М.

Стратегічне партнерство України і Польщі в умовах багатопольярного світу 33

Харебава Л. Д.

Проблеми зміцнення демократії у контексті міжнародно-правового співробітництва на сучасному етапі..... 39

Морару А. А.

Державно-правова організація системи державного управління: класичні і сучасні моделі 44

Тимошин В. В.

Поняття форми державного контролю господарської діяльності у сучасній державно-правовій теорії..... 49

Автенюк О. А.

Державно-правові проблеми реформування системи управління вищою освітою: зміст і способи їх розв'язання 54

Неуєнг Куинь Май, Алмаши И. Н.

Региональные стратегии принятия внешнеполитических решений и модернизации в Евразии 59

Хоанг Динь Чай

Сотрудничество в основных парадигмах международных отношений: концепт институтов в реализме и либерализме 68

Гудов В. А.

Стратегія розвитку міжнародних відносин на прикладі аварії на Чорнобильській АЕС 74

Алексейченко О. В.

Війна як специфічний феномен у міждержавних відносинах..... 79

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

Юсеф Н. Н.

Енергетична співпраця України з країнами Близького Сходу..... 85

Ейсмонт В. В.

Концептуальний підхід до класифікації форм власності..... 94

Ейсмонт В. В.

Інституціональна система власності як фактор економічного розвитку 101

Медвідь Я. Ф., Ніколаєва Я. І.

Державне управління інвестиційною діяльністю в Україні 107

Бедрадіна Г. К.

Визначення рівня якості менеджменту на туристичному підприємстві..... 113

Феїм Брава

Класифікація та основні характеристики міжнародних фінансових стратегій транзитивного типу 119

Гусейнов М. Й. огли

Концептуальні підходи до управління організаційними змінами промислового підприємства..... 125

Гусейнов М. Й. огли

Теоретичні аспекти організаційних змін підприємства..... 131

ПРАВОВІ НАУКИ

Зарудний Є. О.

Щодо питання про правовий статус спеціалізованої вченої ради 138

Білоус А. О., Автенюк О. А.

Державно-правове забезпечення розвитку системи вищої освіти в Україні: сучасний стан і перспективи 141

Соловйова А. М.

Психологічна залежність у контексті кримінального права 146

Я. Ф. МЕДВІДЬ

Я. І. НИКОЛАЄВА

Міжрегіональна Академія управління персоналом, м. Київ

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ

Наукові праці МАУП, 2011, вип. 1(28), с. 107–112

Розкривається сутність державного управління інвестиційною діяльністю в Україні, проаналізовано напрями інвестиційної політики держави та обґрунтовано правове регулювання державної реєстрації іноземних інвестицій.

Реалізація програм інвестиційної діяльності в умовах ринкової трансформації економіки України зумовлює необхідність врахування передусім перспективного розвитку економіки. Для цього необхідно визначити основні напрями розвитку інвестиційної діяльності з позиції формування передумов інвестиційної стратегії з урахуванням досягнутого рівня економічного розвитку країни.

Інвестиційна стратегія є важливим чинником розвитку щодо відповідності до обраної загальноекономічної стратегії. Проблема активізації інвестиційної діяльності на даному етапі розвитку країни є особливо актуальною для вітчизняних підприємств. Це зумовлено насамперед зношеністю основних фондів і відсталістю існуючих технологій, низьким рівнем ефективності використання матеріально-сировинних та енергетичних ресурсів і екологічною безпекою виробництва, потребою структурної перебудови господарського комплексу, необхідністю створення нових робочих місць і, врешті-решт, світовою економічною кризою [11, 47].

Важливу роль у залученні та використанні іноземних інвестицій відіграє держава, регулюючи рівень припливу іноземних інвестицій через реалізацію інвестиційної політики. Сучасна інвестиційна політика в Україні має доволі суперечливий та непослідовний характер, оскільки не завжди враховується специфіка економіки держави, що розвивається. Інвестиційна політика має бути спрямована на усунення перешкод та запровадження стимулів для інвестування, захисту прав інвесторів. Основними напрямками інвестиційної політики в Україні мають бути:

- послідовне зниження регуляторного тиску на інвесторів та відсутність диверсифікованих джерел інвестицій, нерівномірність їх розподілу між регіонами;
- зростання динаміки інвестування не лише в галузі зі швидким обігом капіталу, а й у високотехнологічній, або стратегічно важливій, для держави сфері;
- зниження соціального напруження, досягнення остаточного підходу у виділенні коштів на потреби соціальної сфери;
- скорочення фонду виробничого будівництва за рахунок державних коштів і формування надійних інвестиційних джерел, передусім з власних коштів підприємств;
- залучення іноземних інвестицій, отримання іноземних кредитів, створення спільних підприємств з іноземним капіталом за такими напрямками, як розвиток переробної промисловості, агропромислового комплексу;
- створення ефективних форм і механізмів управління інвестиційною діяльністю [7, 19].

В Україні порядок державного управління інвестиційною діяльністю визначається у Програмі розвитку інвестиційної діяльності на 2002–2010 рр. [2].

Державне управління інвестиційною діяльністю можна визначити як підзаконну, юридично-владну виконавчу та розпорядчу діяльність відповідних органів виконавчої влади по здійсненню покладених на них функцій управління, необхідних у процесі управління економічним розвитком країни.

Принципом взагалі називають закономірності, відносини, взаємозв'язки, керівну ідею, основне правило поведінки [8, 37]. Щодо принципів управління інвестиційною діяльністю, то це об'єктивні закономірності правильної організації та здійснення державою функцій управління, спрямованих на забезпечення ефективного залучення та використання інвестицій.

За змістом принципи державного управління інвестиційною діяльністю можна розділити на соціально-політичні, організаційні та спеціальні.

Державне управління інвестиційною діяльністю має базуватися на таких спеціальних принципах, як:

- принцип взаємної відповідальності інвесторів і держави;
- принцип дотримання основних прав і свобод інвесторів;
- принцип юридичної відповідальності інвесторів за порушення вимог законодавства України або міжнародних договорів;
- принцип послідовної децентралізації інвестиційного процесу та розширення змішаного фінансування інвестиційних проектів;
- принцип залучення іноземних інвестицій переважно для реалізації державних пріоритетних програм (проектів), спрямованих на здійснення структурної перебудови економіки та надання переваги завершенню раніше розпочатих будівництв, технічному переоснащенню та реконструкції діючих підприємств;
- принцип вдосконалення законодавства про інвестиційну діяльність [9, 16].

Зміст державного управління економікою визначається характером функцій, які реалізуються у процесі цієї діяльності. Функція — слово латинського походження, що означає "діяльність". Будь-яка управлінська діяльність є діяльністю по реалізації різноманітних за змістом, призначенням, обсягом функцій управління. Функції управління необхідно розглядати як дії, види, напрями діяльності суб'єкта управління відносно об'єкта, функція — це частина діяльності з управління, що характеризує його зміст.

Під функціями державного управління необхідно розуміти об'єктивно обумовлені дії, складову частину виконавчо-розпорядчої діяльності органів виконавчої влади (їх посадових осіб), що здійснюються від імені держави з метою реалізації її завдань в економічній, соціально-культурній та в адміністративно-політичній сферах суспільного життя.

У процесі управлінської діяльності здійснюються різноманітні за своїм змістом та призначенням функції, які можна об'єднати у три групи: загальні, спеціальні та допоміжні.

До загальних функцій управління належать: інформаційна, керівна, прогнозування, планування, організація, координація, контроль.

Інформаційна — одна із функцій, яка дає можливість мати уяву про характер і стан об'єкта управління, своєчасно приймати необхідні рішення по досягненню поставлених цілей управління. У зв'язку з цим жоден керуючий орган не може здійснювати діяльність по управлінню, не маючи відповідної інформації. Ця функція передбачає збирання, фіксацію, обробку, аналіз інформації та передачу її іншим органам.

У процесі виконання цієї функції при здійсненні державного управління інвестиційною діяльністю є необхідним створення реєстрів інвестиційних проектів, інформаційних банків даних про обсяг, види, форми та об'єкти інвестування. Необхідно мати банки даних з інформацією про потенційних інвесторів та про тих, хто вже здійснює інвестиційну діяльність, про проміжні результати здійснення інвестиційних проектів.

Прогнозування має велике значення при визначенні можливих наслідків іноземного інвестування в країні загалом й інвестування на рівні окремих галузей, територій, підприємств.

Планування знаходиться в тісному взаємозв'язку з прогнозуванням, а в ряді випадків переплітається з ним і є, по суті, формою його вираження. Як функція, планування знаходить своє вираження в актах державних органів, у яких відображаються кількісні та якісні планові показники розвитку економічних процесів на певний період.

Необхідно відзначити, що така функція, як планування, у процесі державного управління інвестиційною діяльністю може здійснюватися при визначенні обсягів залучення іноземних інвестицій за певний проміжок часу, встановленні переліку пріоритетних сфер та об'єктів іноземного інвестування, визначенні обсягів інвестування в конкретні галузі економіки, інші об'єкти інвестування та встановленні інших параметрів інвестування.

Організація — функція, за допомогою якої створюється, формується система, що управляє, та система, якою управляють. Цю функцію можна розглядати у двох аспектах: по-перше, як діяльність з побудови та вдосконалення структури якої-небудь системи та, по-друге, як діяльність із упровадження в життя управлінських рішень у

рамках функціонування визначеної та достатньо стабільної системи. Завдяки цій функції створюються, ліквідуються та реорганізуються суб'єкти державного управління інвестиційною діяльністю, встановлюються та реалізуються їх функції, права та обов'язки, визначається їх структура і т. д.

Керівництво характеризується як функція, за допомогою якої спрямовується діяльність, поведінка об'єкта управління з метою досягнення запланованих результатів. Через керівництво здійснюється безпосередній зв'язок між суб'єктом та об'єктом управління.

Координація — це функція, що дає змогу узгоджувати дії різних органів, підприємств та організацій при досягненні будь-яких спільних цілей, наприклад, по залученню та використанню іноземних інвестицій в Україні.

Контроль — одна із загальних функцій управління інвестиційною діяльністю. За допомогою контролю визначається ступінь відповідності процесу функціонування об'єктів інвестування прийнятним управлінським рішенням, виявляються результати впливу органів державного управління на процес інвестування та відхилень від управлінських рішень у цій галузі.

Проаналізувавши спеціальні функції державного управління інвестиційною діяльністю, їх можна умовно розділити на дві групи: функції по залученню інвестицій та функції по використанню інвестицій.

Серед функцій по залученню інвестицій можна виокремити:

- формування державної політики щодо залучення інвестицій;
- участь у міжнародному економічному співробітництві, роботі міжнародних економічних і фінансових організацій з метою залучення іноземних інвестицій, укладення міжнародних договорів з питань іноземного інвестування;
- визначення пріоритетних напрямів структурно-інвестиційної політики, пріоритетних напрямів використання інвестицій;
- здійснення обліку інформації щодо джерел інвестицій, потреб у їх залученні, напрямів та ефективності використання;
- створення сприятливих умов для діяльності інвесторів на території України та ін.

Виходячи з аналізу змісту положень та статутів про відповідні органи державної влади та інші установи, практики їх діяльності, можна визначити, що зазначені функції належать до компетенції Президента України, Кабінету Міністрів України, Міністерства зовнішніх економічних

зв'язків і торгівлі України, Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України, Міністерства закордонних справ України, Національного агентства України з питань розвитку та європейської інтеграції [6, 160].

До функцій по використанню інвестицій можна віднести:

- організацію експертизи та конкурсного відбору інвестиційних проектів і програм, пошук їх виконавців;
- організацію збирання, вивчення й узагальнення пропозицій суб'єктів інвестиційної діяльності щодо надання та отримання інвестицій, ведення обліку заявок інвесторів та реципієнтів на участь в інвестиційних проектах і програмах;
- здійснення реєстрації інвестиційних проектів і програм.

Державну реєстрацію можна визначити як передбачений законодавством порядок здійснення уповноваженими органами державної влади посвідчення певних обставин та фактів. Реєстраційні процедури, що закріплені чинним законодавством, мають значний вплив на формування правового режиму іноземних інвестицій [10, 26].

Державна реєстрація іноземних інвестицій здійснюється відповідно до ст. 395 Господарського кодексу, Розділу III Закону України "Про режим іноземного інвестування" та Положення про порядок державної реєстрації іноземних інвестицій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 928 від 7 серпня 1996 р. Проводять таку реєстрацію Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації протягом трьох днів після фактичного внесення інвестицій у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України [13, 609].

Для державної реєстрації іноземних інвестицій інвестор або уповноважена ним в установленому порядку особа подає органу державної реєстрації такі документи:

- лист-звернення на фірмовому бланку про державну реєстрацію внесеної іноземної інвестиції;
- інформаційне повідомлення про внесення іноземної інвестиції у 3-х примірниках з відміткою державної податкової інспекції за місцем здійснення інвестиції про її фактичне внесення. Порядок підтвердження органами державної податкової служби інформаційних повідомлень про фактичне внесення іноземних інвестицій та векселів, виданих під час увезення в Україну майна

як внеску іноземного інвестора до статутного фонду підприємства з іноземними інвестиціями, а також за договорами (контрактами) про спільну інвестиційну діяльність, затверджений Наказом ДПА України № 238 від 29 червня 2005 р. [4];

- статут (оригінал і копію);
- установчий договір (оригінал і копію);
- договір (контракт) про виробничу кооперацію, спільне виробництво та інші види спільної інвестиційної діяльності з відміткою про державну реєстрацію (оригінал і копію);
- митну декларацію (оригінал і копію) — при майнових внесках;
- фактури з перекладом (оригінали і копії) — при майнових внесках;
- транспортну накладну (оригінал і копію) — при майнових внесках;
- довідку банку (оригінал) — при грошових внесках;
- платіжні доручення (оригінали) про внесення заявником плати за реєстрацію;
- доручення (оригінал і копію) на особу, уповноважену в установленому порядку здійснювати державну реєстрацію іноземних інвестицій [3].

Державна реєстрація здійснюється шляхом присвоєння інформаційному повідомленню реєстраційного номера, який на всіх трьох примірниках засвідчується підписом посадової особи та скріплюється печаткою органу державної реєстрації. Перший примірник інформаційного повідомлення повертається заявникові як підтвердження факту державної реєстрації іноземних інвестицій, другий — надсилається поштовим відправленням Міністерству фінансів України в день здійснення реєстрації іноземної інвестиції, третій — залишається в органі, що здійснив її реєстрацію.

Відмова у державній реєстрації іноземних інвестицій можлива лише у разі невідповідності поданих документів вимогам, а також коли здійснення цієї інвестиції суперечить законодавству України.

Згідно зі ст. 13 Закону України “Про режим іноземного інвестування” незареєстровані іноземні інвестиції не дають права на одержання пільг та гарантій, передбачених цим законом [1, 13].

Так, за відсутності державної реєстрації неможливе повернення (репатріація) іноземної інвестиції у грошовій формі, а також прибутку (доходу) від інвестиційної діяльності. Відповідно до Правил торгівлі іноземною валютою, затвердженими Постановою НБУ № 281 від 10 серпня 2005 р., однією з обов’язкових документальних підстав купівлі валюти з метою повернення іно-

земної інвестиції, а також прибутків, доходів, інших коштів, одержаних іноземним інвестором від інвестиційної діяльності в Україні, є копія інформаційного повідомлення про внесення іноземної інвестиції (у разі повернення іноземної інвестиції — з відміткою органу, який здійснило державну реєстрацію іноземних інвестицій, про повне або часткове вилучення інвестицій) [5].

Відсутність державної реєстрації іноземних інвестицій не означає заборону на здійснення інвестиційної діяльності на території України та не є підставою для позбавлення іноземних інвесторів та суб’єктів господарювання з іноземними інвестиціями права на одержання пільг та гарантій, які згідно з законодавством України надаються незалежно від державної належності або наявності іноземної участі [12, 211].

Спеціальними функціями державного управління інвестиційною діяльністю, які уособлюють у собі таку загальну функцію управління, як інформаційна, є:

- інформування відповідних державних органів про можливість надання інвесторам пільг, що можуть бути передбачені законодавством та міжнародними договорами України;
- надання консультацій та забезпечення обміну інформацією між українськими та іноземними учасниками інвестиційних процесів, сприяння формуванню інфраструктури для забезпечення інвестиційної сфери міжнародного співробітництва в Україні;
- створення системи інформаційного супроводу проектів і програм міжнародного інвестиційного співробітництва, використання накопиченої інформації для економічного оцінювання інвестиційних проектів і програм, надання довідок, ведення звітності. Ці функції на сьогодні тією чи іншою мірою належать до компетенції місцевих державних адміністрацій, Міністерства зовнішніх економічних зв’язків і торгівлі України, Національного агентства України з питань розвитку та європейської інтеграції.

Важливими є функції контролю за ефективністю використання інвестицій, за виконанням суб’єктами інвестиційної діяльності вимог законодавства України та зобов’язань за міжнародними договорами, які належать до компетенції Міністерства зовнішніх економічних зв’язків і торгівлі України, Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України, Міністерства закордонних справ України та інших органів виконавчої влади (а також правоохоронних органів).

Виконуючи свої функції та керуючись принципами діяльності, держава здійснює регулювання інвестиційної діяльності в Україні.

Отже, з метою реалізації економічної, науково-технічної та соціальної політики країни здійснюється державне регулювання інвестиційної діяльності. Воно визначається планами і програмами розвитку народного господарства, бюджетами та передбаченими в них обсягами державного фінансування. При цьому створюються пільгові умови інвесторам, які здійснюють інвестиції у найважливіші (для задоволення суспільних потреб) напрями, і насамперед у соціальну сферу, технічне вдосконалення виробництва, упровадження відкриттів і винаходів.

Державне регулювання інвестиційної діяльності охоплює регулювання її умов, а також пряме управління державними інвестиціями за допомогою системи податків з диференціацією об'єктів і суб'єктів оподаткування, податкових ставок і пільг. Для регулювання інвестиційного попиту може вводитися диференційований податок на інвестиції; здійснюватися спеціальна амортизаційна політика, у тому числі з прискореною амортизацією основних фондів. При цьому пільги щодо амортизації можуть встановлюватися диференційовано для окремих галузей і сфер економіки, елементів основних фондів, видів устаткування шляхом надання фінансової допомоги у вигляді дотацій, субсидій, субвенцій, бюджетних позик на розвиток окремих регіонів, галузей, виробництв; здійснення кредитної політики; впровадження державних норм і стандартів, антимонопольних заходів; приватизації державної власності, що включає незавершене будівництво; здійснення політики ціноутворення; створення певних умов користування землею та іншими природними ресурсами; експортування інвестиційних проектів.

Література

1. *Про режим іноземного інвестування*: Закон України № 93/96-ВР від 19 березня 1996 року (станом на 11.06.2003 р.) // ВВР України. — 1996. — № 19. — Ст. 80.
2. *Про затвердження Програми розвитку інвестиційної діяльності на 2002–2010 роки*: Постанова Кабінету Міністрів України № 1801 від 28 грудня 2001 р. // Офіц. вісн. України. — 2002. — № 12.
3. *Про порядок державної реєстрації іноземних інвестицій*: Положення, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 7 серпня 1996 р. № 928 // Уряд. кур'єр. — 1996. — 3 жовт.
4. *Порядок підтвердження органами державної податкової служби інформаційних повідомлень про фактичне внесення іноземних інвестицій та векселів, виданих під час увезення в Україну майна як внеску іноземного інвестора до статутного фонду підприємства з іноземними інвестиціями, а також за договорами (контрактами) про спільну інвестиційну діяльність, затверджений Наказом ДПА України № 238 від 29 червня 2005 р.* // Офіц. вісн. України. — 2005. — № 29. — С. 358.
5. *Правила торгівлі іноземною валютою, затверджені Постановою НБУ № 281 від 10 серпня 2005 р.* // Офіц. вісн. України. — 2005. — № 24.
6. *Бевза В. І.* Нормативно-правове забезпечення державної регуляторної політики у сфері інвестиційної діяльності в Україні // *Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку*: Зб. тез наук. доп. за матеріалами IV Міжнар. наук.-практ. конф. молодих вчених, м. Луцьк, 14–15 березня 2008 р. / Уклад. М. Л. Марченко, Н. М. Гончаров, І. О. Коритнюк, О. О. Мартишук, В. В. Мачуха, І. Є. Смага, Д. С. Чернета. — Луцьк: ПП. Іванюк В. П., 2008. — 360 с.
7. *Білецька Г. М., Ковтунович Н. Л.* Інвестиційний клімат: проблеми сучасності та шляхи покращення // *Економіка. Фінанси. Право*. — 2007. — № 10. — С. 17–20.
8. *Мельник А. Ф., Оболенський О. Ю., Васіна А. Ю., Гордієнко Л. Ю.* Державне управління: Навч. посіб. / За ред. А. Ф. Мельник. — 2-ге вид., випр. і допов. — К.: Знання, 2004. — 342 с.
9. *Іванюк В. В.* Політика держави щодо інвестиційної діяльності в Україні та перспективного прямого іноземного інвестування // *Актуальні пробл. екон.* — 2007. — № 11(77). — С. 12–17.
10. *Малыга В., Олейников О.* Влияние государственной регистрации иностранных инвестиций на формирование их правового режима // *Предпринимательство, хозяйство, право*. — 2006. — № 5. — С. 26–30.
11. *Марцин В. С.* Удосконалення державного регулювання інвестиційної діяльності в економіці України // *Актуальні пробл. екон.* — 2007. — № 5 (71). — С. 47–59.
12. *Поєдинок В. В.* Правове регулювання зовнішньоекономічної діяльності: Навч. посіб. — К.: Юрінком Інтер, 2006. — 288 с.
13. *Щербина В. С.* Господарське право: Підруч. / 4-те вид., перероб. і допов. — К.: Юрінком Інтер, 2009. — 640 с.

В оглядово-узагальнюючому плані розглянуто державне управління інвестиційною діяльністю.

Основну увагу приділено правовому регулюванню інвестиційної діяльності та її проблемам, основним напрямам інвестиційної політики держави, проаналізовано спеціальні функції державного управління інвестиційною діяльністю, а також обґрунтовано важливість державної реєстрації іноземних інвестицій.

Дослідження було здійснено на основі нормативно-правової бази та наукової літератури.

В обзорно-обобщающем плане рассмотрено государственное управление инвестиционной деятельностью.

Основное внимание уделено правовой регуляции инвестиционной деятельности и ее проблемам, основным направлениям инвестиционной политики государства, проанализировано специальные функции государственного управления инвестиционной деятельностью, а также обоснована важность государственной регистрации иностранных инвестиций.

Исследование было осуществлено на основе нормативно-правовой базы и научной литературы.

It is the article of surveying-summarizing character, state administration by investment activity is considered in which.

Basic attention is spared to the legal adjusting of investment activity and its problems, basic directions of investment policy of the state, analysed special functions of state administration by investment activity, and also importance of state registration of foreign investments is grounded.

Research was carried out on the basis of normatively-legal base and scientific literature.

Надійшла 7 лютого 2011 р.